

ЕЖЕДНЕВЕНЪ БЮЛЕТИНЪ

На Благотворителния комитетъ за граждански грижи.

5 ст.

5 ст.

Отъ щаба на дѣйствующата армия.

20 Ноември 1916 год.

Македонски фронтъ:

На дѣсното крило между Прѣспанското езеро и р. Черна днесъ мина спокойно. Една атака на противника сѣверно отъ Грунище биде отбита.

Западно отъ р. Вардаръ слабъ, а източно отъ сжщата по-оживенъ артилерийски огънь.

Въ политѣ на Бѣласица спокойно.

По фронта на Струма слаба артилерийска дѣйностъ и схватки между разузнавателнитѣ части.

По Бѣломорския брѣгъ спокойно.

Ромжнски фронтъ:

Безъ промѣна; нищо важно за отбѣлѣзване.

Berliner Tageblatt.

Българската майка.

отъ Wladimir Sis,
отъ бойното поле.

Мяглата се дигна. Малкото отдѣление, което по-рано бѣх-ме изпратили съ разузнавателна цѣль, още не бѣ се върнало.

Когато слизахме къмъ Вардара надолу въ мѣстността Гявото намѣрихме ги въ единъ трапъ всички избити. Зуавитѣ ги бѣха искрвали. Труповѣтѣ лежаха единъ върху другъ; малко по-настрана, съ дълбокъ ужасъ въ лицето, лежеше младшия подофицеръ Рододаровъ. Въ неговитѣ неподвижни очи се отразяваше равнодушно една слънчева лжча.

Тихо, бойки се да не обезпокоимъ съня на мъртвитѣ, ний изкопахме общъ гробъ и ги погребяхме, слѣдъ което заминахме за друга работа и забравихме умрѣлитѣ. Може би, то-

ва се обяснява съ туй, че човѣкъ свиква съ най-голѣмитѣ ужаси, остава спокоенъ и се учи отъ нищо да се не бои, върху нищо да не роптае... Може би, сжщо и новитѣ, силни впечатления, на които човѣкъ всѣкидневно се натъква въ войната не му позволяватъ по дълго да се спира върху каквото и да било... Стига, ний сме нищожни хора — скоро забравихме Рододарова.

Не слѣдъ много ний се отеглихме на дълга почива въ запазеното планинско селце Кизилъ-Дуали и забравихме дори войната съ нейнитѣ ужаси и страдания. Днитѣ течеха бавно и еднообразно.

Веднажъ, когато спокойно почивахме на единъ хълмъ прѣдъ село, нѣкой отъ насъ извика:

„Вижте, една жена на едно магаре! — Ето тамъ долу на пжтя! Това е пжтя отъ Валандовската долина.“

Една българка!

Ний станахме изненадани отъ това посѣщение и поздравихме. Жената се спря. Когато отидохме по-близо, видѣхме, че това бѣше една възрастна жена съ добродушно меко изражение на лицето. Ний се зарадвахме — това бѣше първата българка, която виждахме слѣдъ 3 мѣсеца. Тя отговори сжщо привѣтливо на нашия поздравъ. Послѣ каза:

„Познавате ли подофицера Рододаровъ.“

Ний изтрѣпнахме. Това е неговата майка! Какъ бихме желали въ тоя моментъ да избѣгаме колкото можемъ по-далеко, само да не изговоримъ думата, която иначе тѣй обикновена е станала за насъ, но чийто голѣмъ ужасъ едва сега за пръвъ пжтъ почувствувахме — думата „убитъ.“

Тя ни изгледа безпокойно.

„Познавате ли го?“

Азъ почнахъ: „Да, ний го познаваме — но, мила жено — той..“ (края слѣдва утрѣ).

Телеграми.

БЕРЛИНЪ. 20 Ноември. За да се види доколко лъжливи сж съобщенията на ромжнскитѣ официални комюникета за нашитѣ загуби, достатъчно е да се прочете комюникето отъ 10 XI. т. г. споредъ което при прѣвземането на германскитѣ окопи по планината Роска, биле намѣрени труповѣтѣ на поручицитѣ Молеръ и Петердорфъ и на 70 души войници отъ 187 пѣх. полкъ. Въ дѣйствителностъ въ тия боеве ние имяхме само 2 убити и 10 ранени и горнитѣ офицери и днесъ сж живи и здрави при частитѣ си.

ЦАРИГРАДЪ 20 Ноември. Турския парламентъ биде откритъ отъ Султана съ тронно слово, въ което

се изтъкват турските побѣди при Дарданелитѣ, Кутъ-елъ Амара, Персия, Галиция, и Добруджа; съобщава се за отличнитѣ отношения съ съюзниците и добритѣ съ неутралнитѣ. Говори се при това въ словото още и за прѣмахване капитулациитѣ и анулирането на берлинския и парижки трактати.

ЛОНДОНЪ, Споредъ едно съобщение на Таймсъ отъ Сидней 30000 души рудничари сж напуснали работата. Стотица параходи стоятъ неподвижни. Прѣнасянето на стоки е спрѣно, поради невъзможността да се подържа паракодно съобщение. Болшинството отъ вжглекопачитѣ рѣшиха да стачкуватъ при произвеждането вжглица, за да се попрѣчи по такъвъ начинъ на индустрията и желѣзопътнитѣ съобщения. Съестнитѣ продукти се внасятъ въ ограничено количество слѣдствие на което цѣната имъ бързо се повдигна. Голѣми работнически събрания рѣшиха да искатъ отъ правителството 8 часовъ работенъ день.

ПАРИЖЪ, 20 Ноемврий. Споредъ в. Танъ положението въ Мексико става сериозно. Каранца е билъ убитъ отъ американеца Парамъ, когато се опитвалъ въ Америка да склучи заемъ. Едно сблъскване съ голѣми сили между Мексико и Американскитѣ щати се счита за неизбѣжно.

ПЕТРОГРАДЪ, 20 Ноемврий. Думата поднови засѣданията си. Прѣседателя държа рѣчь, въ която съобщи, че сме близо до побѣдата и че всѣка мисль за сепаративенъ миръ е изключена. Водителя на полската парламентарна група прочете една декларация съ която се противопоставиха срѣщу рѣшението на централнитѣ сили по полския въпросъ. Руското правителство рѣши да се прѣдаде на сждъ депутата Геренски водителя на работническата партия, за една негова рѣчь на майския празникъ прѣди войната, нѣщо което прѣдизвика голѣмо възбуждение въ камарата.

ЛОНДОНЪ, 20 Ноемврий. Английскитѣ параходи Сити офъ Клире и Манчестеръ се сблъс-

каха при Брестъ и тѣжко поврѣдени. Споредъ друго съобщение първия параходъ се е сблъскавалъ съ военния Ампресъ офъ Сира, който е потъналъ.

Твърдѣ голѣмо число параходи сж потопени и споредъ съобщения на вѣстниците паракодното д-во »Зееландъ« е прѣустановило напълно паракодната си служба.

Германо-Австрийски БЮЛЕТИНЪ.

Варна, 21. XI. 1916.

ЗАПАДЕНЪ ФРОНТЪ. Вчера артилерийския огнь при англичанитѣ бѣ въобще по слабъ и се усили само по двата брѣга на р. Анкръ между Сееръ и Букуртъ, както и срѣщу нашитѣ позиции южно отъ Миромонтъ. Сломенитѣ неприятелски атаки надвечеръ пропаднаха съ голѣми жертви за противника. Съ боеве чрѣзъ ржчи бомби нашата пѣхота изтласка англичанитѣ отъ западната частъ на Гранкуртъ. Въ боеветѣ прѣзъ послѣдната седмица плѣнихме 22 офицери, 900 войници и 34 картечийци. Подновения опитъ на французитѣ да навлѣзатъ отъ сѣверозападъ въ гората Сентъ Пиеръ Вастъ биде осуетенъ, въпрѣки силния огнь, съ който бѣ подготвена атаката съ прѣсни сили

РУСИЯ. При настѣпили голѣми студове незначителни схватки.

По фронта на Ерцъ-Херцогъ Карлъ. Нашитѣ операции срѣщу рускоромжнския фронтъ, продължаватъ успѣшно по прѣдначертания планъ. Сѣверозападно отъ Кжмполунгъ ромжницитѣ чрѣзъ ежедневнитѣ си напразни атаки изчерпватъ една слѣдъ друга хвърлянитѣ вериги.

ВИЕНА с. д. Южното крило на армията на Херцъ-Херцогъ Карлъ спечели въ послѣднитѣ дни една голѣма побѣда. Войскитѣ на генералъ Фалкемханнъ въ боя при Коргужци пробиха неприятел. фронтъ при изхода на планинитѣ и завладѣха заедно съ колоната напредваща по долината Моту желѣзо-

пътната линия отъ Верчерова до Набора-Йова. Упоритата защита на ромжницитѣ остана безполезна. Тоже по двѣтъ страни на р. Алтъ Австрийски и германски войски слѣдъ смѣли боеве изъ планини прѣминаха вчера линията Калиманещи — Суижи.

БАЛКАНА. Въ Добруджа и по цѣлия Дунавъ до Олтина източно отъ Силистра артилерийски огнь.

Въ Македония заемането на новитѣ позиции сѣверно отъ Битоля се извърши безъ никакъвъ натискъ отъ страна на неприятеля. Нови германски части пристигнаха на тоя фронтъ. Въ Мъгленско при Бахово и Тусинъ нападенията на сръбски прѣдни части бидоха отблъснати отъ българитѣ.

БЕРЛИНЪ. Генералъ Фелдмаршалъ фонъ Хинденбургъ отправи до германския канцлеръ едно писмо на 19 ноември въ което между другото е писано:

„За мое голѣмо съжаление виждамъ че въ вѣстницитѣ сж изложени криво, възгледитѣ ми за мѣрките които взима правителството по прѣхраната, като че азъ съмъ се изказалъ за тия мѣрки, че тѣ сж излишни и врѣдни. Това съвсѣмъ не е моето мнѣние.“

РИМЪ. Третата категория призивитѣ 1876—1877 сж повикани на 1 Декември подъ знамената.

БЕРНЪ. Издирванията за прѣминалия границата на 17 Ноемврий аеропланъ, установиха, че това е аеропланъ отъ френска народностъ.

Поправка. Въ вчерашния германски бюлетинъ по неясностъ въ нѣмския текстъ е допустната слѣдната грѣшка въ прѣвода. Така, вмѣсто да се чете „Нашитѣ войски достигнаха линията Оршова-Крайова“, е поставено въ бюлетина. Нашитѣ войски заеха гарата Оршова—Крайова.